

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hielp Gud at jeg nu kunde

Citation: Kingo, Thomas: "Hielp Gud at jeg nu kunde", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid58490.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Hjelp Gud at jeg nu kunde, Du ædele Skaber min, Prise dig aff hiertens grunde, Og Guddoms Ære din. Saa glad jeg nu begynde vil, Om dine Ord at siunge, HERRe Gud hielp mig der til.

[2] Ævindeligh dine ord blive, Som Esaias Prophete, I sin Bog monne skrive, Før skulle forgaa ald Slecte, Himmel og alt det Gud haver giort, Skulde det end slet forderfves, Aldrig rygger Gud sit ord.

[3] JESus kom hid til Verden, Hand var Guds ord saa bold, Giorde hver Mand stor Velgierning, Dog blev hand ynkelig sold, Af Juda, som var hans egen Mand, Blev hand forraad tildøde, JESus det meenløse Lam.

[4] Da JESus haffde ædet, Med sine det Paaskelam, At de hannem ey forgiæde, Tog Brødet i sin haand, Æder, sagde hand, mit Legem det er, Som skal for eder gives, Betale for eders synder.

[5] Hand monne dem ogsaa skienke, i Viin sit Rosens Blood, Hans Død der med at betænke, At hand var os saa good, Hvo værdelig Æder af dette Brød, Og drikker aff denne skaale, Hand bliver aldrig død.

[6] JESus toede deres Fødder, Dog hand var deres HERRe, Saa skulle I hin anden gjøre, (Sagde hand) det er min Lære, At I skulle have hin anden kier, Der paa skal mand det kiende, At I mit Folk ere.

[7] Christus i Urtegaarden, Der hand sin Bøn haffde giort, De komme med Hellebaarder, Og ledde hannem bunden bort, For Dommeren som var dend tijd, Hudstrugen og med Torn kronet, Blev saa fordømt til døde.

[8] Høyt op paa Korsset hengdes, Denne høybaarne Første, ^{*} 37 Effter os hannem saare forlengdes, Thi sagde hand: Mig || tørster, Det var alt effter vor Salighed, Aff Maria var fødder, Guds Søn i Ævighed.

[9] Hand bøyede ned sit Hovet, Og saa sin Aand opgaff, Som Johannes haver vudnet, Dernest blev tagen aff Korset, og blev i Graven lagt, Og tredie Dag opstanden, Som hand tilforn hafde sagt.

[10] Sine Discipler da lærde, JESus at forkynde, Hans Ord omkring ald Verden, Hvo sig vil omvende Fra Synd, og troe, og blive døbt, Hand skal Ævindeligh leve, Det haver hannem Christus kiøbt.

[11] Lucas hand monne skrive, Om Christi Himmelfart, Dog vil hand hos os blive Altiid, som hand haver sagt, Personlig med sin Krafft og ord, Der mod kand ingen stride, Ey gandske Helvedes Port.

[12] En Trøster hand os sende, Som er dend hellig Aand, Sandhed skal hand os kiende, Og styrke os i Modgang, Dend samme ville vi kalde paa, Hand vil os ey forlade, Men trolige med os staa.

Effter Alterens Sacramentes Uddeeling, siunges En aff Effterfølgende.